

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 5 / CIIPCEM / 28.10.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CIIPCEM\05CIIPCEM\

Fitxer 05CIIPCEM1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya

Sessió 5, dimarts 28 d'octubre de 2025

Presidència de la Sra. Maria Pilar Castillejo Medina

Sessió 5 de la CIIPCEM

La sessió de la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (CIIPCEM) s'obre a ****. Presideix Maria Pilar Castillejo Medina, acompanyada del vicepresident, Josep M. Jové Lladó, i de la secretària, Carme Renedo i Puig. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Christian Soriano García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmaes i Thió](#), pel G. P. de Junts; [Sergio Macián de Greef](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns, i [Xavier Pellicer Pareja](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Composició de la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per Part del Regne d'Espanya (tram. 407-00001/15). Mesa del Parlament Ratificació de la presidència de la Comissió.
2. Compareixença de José Ángel González Jiménez, director adjunt operatiu de la Policia Nacional, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00006/15). Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya. Compareixença.
3. Compareixença de Luis Fernando Pascual Grasa, excap superior de la Policia Nacional a Catalunya, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00007/15). Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya. Compareixença.
4. Compareixença de Manuel Rodríguez Jiménez, cap superior de la Policia Nacional a Catalunya, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00010/15). Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya. Compareixença.
5. Compareixença de José Antonio Togores Guisasola, excap superior de la Policia Nacional a Catalunya, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials,

Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00008/15). Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya. Compareixença.

6. Compareixença de Mireia Salazar Gabarró, advocada querellant d'un dels casos d'infiltració, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00009/15). Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya. Compareixença.

7. Compareixença de Maria Josep Martínez Cledera, advocada querellant d'un dels casos d'infiltració, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00011/15). Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya. Compareixença.

8. Compareixença d'Eva Pous i Calvet, advocada querellant d'un cas d'infiltració digital, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya (tram. 365-00012/15). Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya. Compareixença.

El vicepresident

Bona tarda, perdoneu aquest retard de cinc minuts. Teniu tots els grups a l'ordre del dia. Sabeu que el primer punt és la proposta de canviar la presidència de la comissió. Per tant, començaríem amb aquest punt de l'ordre del dia. Comencem aquesta sessió de la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya.

Algun grup vol comunicar alguna substitució? No? Moltes gràcies.

Composició de la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per Part del Regne d'Espanya

407-00001/15

Doncs el primer punt, com deia, és la ratificació del president o presidenta. Per tant, d'acord amb l'article 49.2 del Reglament i l'acord de la Mesa del Parlament i escoltada de la Junta de Portaveus del 10 de setembre del 2024, correspon la presidència d'aquesta comissió el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, que ha proposat com a president el diputat Xavier Pellicer Pareja en substitució de la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

La comissió pot ratificar aquesta proposta per assentiment o es vol fer alguna votació? *(Veus de fons.)* El Grup Parlamentari de Socialistes s'abstindria, la resta de grups parlamentaris... *(Veus de fons.)* Hem de votar? Doncs fem la votació.

(Pausa.)

La votació recordo que seria: «sí», «no» i abstenció. *(Veus de fons.)*

Doncs si els sembla, procedirem a cridar els diputats i diputades per ordre alfabètic.

(D'acord amb l'article 101.2 del Reglament, els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin les paperetes a l'urna.)

Procedim al recompte.

(Es procedeix a l'escrutini i, després, al recompte.)

Doncs fet l'escrutini, els resultats han estat 4 vots a favor i 1 abstenció. Per tant, vist el resultat, queda escollit el diputat Xavier Pellicer i Pareja com a president d'aquesta comissió. Per tant, prego al diputat que ocupi la presidència de la comissió i així podem continuar amb l'ordre del dia. Enhorabona.

(El president de la comissió ocupa el seu lloc. Pausa.)

El president

Bé, doncs bona tarda. Donar-vos les gràcies per ser aquí. Primer de tot, demanar-vos una mica de paciència, que és la primera comissió que presideixo. Hi haurà alguns errors tècnics, segur, esperem que siguin els mínims possibles.

Demanar-los també que al final de la sessió es puguin esperar un moment per poder comentar algunes coses dels propers calendaris, etcètera i de com podem seguir organitzant la comissió.

Modificació de l'ordre del dia

I, tot seguit, ja procedir amb el segon punt de l'ordre del dia, que és les..., bé, el segon, el tercer, el quart i el cinquè punt de l'ordre del dia, que són les compareixences del senyor José Ángel González Jiménez, del senyor Luis Fernando Pascual Grasa, del senyor Manuel Rodríguez Jiménez, del senyor José Antonio Togores Guisasola, i que, malgrat que han estat degudament citats, com aquesta Mesa pot donar fe, han declinat comparèixer.

Volem, per tant, constatar aquesta falta de voluntat d'aquestes persones citades degudament a comparèixer en...

Fitxer 2

...aquesta comissió, que consti en acta. I el que farem, tot seguit, és procedir a tornar-los a citar dins del termini de tres dies, i, per tant, pel proper divendres a les 10 del matí en una nova sessió de comissió. I, si tampoc compareixen, es posarà en coneixement de la Fiscalia aquesta falta de compareixença, malgrat hagin estat degudament citats.

Si algun grup vol intervenir? Sí, doncs, el senyor Dalmases, de Junts.

Francesc de Dalmases i Thió

Sí, president, com hem fet en ocasions anteriors, volíem constatar la profunda anormalitat que significa. Anteriorment, van ser càrrecs electes, ara són càrrecs policials, són funcionaris de l'Estat, són funcionaris que, teòricament, estan per garantir la seguretat dels ciutadans. Ens sembla, en termes democràtics, absolutament greu i demanem a aquesta presidència que sigui el màxim d'executiva a l'hora d'esgotar els terminis i també esgotar totes les vies legals, perquè ens sembla que aquest desacatament al que és la cambra on resideix la sobirania nacional del poble de Catalunya per part dels cossos policials espanyols és absolutament inacceptable en termes polítics, però, sobretot, en termes democràtics.

El president

Si algun altre grup vol intervenir? No? Doncs prenem nota d'aquestes paraules, així ho intentarem fer des de la presidència. I, si els sembla, procedirem als següents punts de l'ordre del dia.

Compareixences

365-00009/15, 365-00011/15 i 365-00012/15

Doncs, bé, tot seguit compareixeran a Mireia Salazar Gabarró, advocada querellant d'un dels casos d'infiltració, en qualitat de testimoni, davant la Comissió d'Investigació sobre la Infiltració de Polícies dels Cossos de l'Estat en els Moviments Socials, Polítics i Populars dels Països Catalans i sobre l'Espionatge amb Programari Espia per part del Regne d'Espanya. També compareixerà Maria Josep Martínez Cledera, advocada querellant també d'un dels casos d'infiltració, i també en qualitat de testimoni, davant d'aquesta mateixa comissió. I, finalment, compareixerà a d'Eva Pous i Calvet, també advocada querellant d'un cas d'infiltració digital, en qualitat també de testimoni, davant d'aquesta mateixa comissió.

Per tant, si els sembla, parem un moment la sessió per poder-los donar la benvinguda i tot seguit la reprenem. Gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Bé, doncs, bona tarda de nou. Reprenem la sessió.

Fer-vos avinent que la compareixent Mireia Salazar està entrant i tot just entri la incorporem a la compareixença. I recordar, breument, el desenvolupament de la sessió. Dir-los que, primer, intervindran les tres compareixents per un temps màxim de quinze minuts. Després cada grup parlamentari disposarà un màxim de tres minuts per fer les preguntes o les reflexions que consideri. I, finalment, cada una de les compareixents tindrà un temps de set minuts per poder respondre les preguntes i fer les reflexions que consideri pertinents.

Així, doncs, si els sembla, tot seguit començarem amb les compareixences. Endavant. Bona tarda. Quan vulgueu vosaltres.

Maria Josep Martínez Cledera (advocada)

Bé, bona vesprada. Jo vull començar amb el meu agraïment que ens hageu convidat a participar d'aquesta comissió d'investigació tan necessària.

La meva intervenció se centrarà en el cas d'infiltració dels moviments socials del barri de Benimaclet de València i les accions regals que hem iniciat, per tal que s'òbriga una investigació que depure les responsabilitats penals per una infiltració policial, com tota la resta que s'han produït, carent de fonament i de justificació.

Començaré amb una breu explicació de quins són els fets una mica que, bé, que van ocórrer al barri de..., bé, a València i en què fonamentem la querella. En este cas es tracta de la infiltració d'un agent del Cos Nacional de Policia que respon al nom fals de Ramon Martínez Hernández, que és una infiltració que es va produir entre el març de 2020 i l'últim contacte al febrer-març de 2022, en un parell d'anys.

Bé, i molt breument..., bé, és una infiltració que es produeix en el marc d'una operació policial de la qual desconexem l'abast, la finalitat i l'objectiu.

Aquest agent de policia apareix per primera volta, com ja hem dit, en març de 2020, o siga, en els moments just abans de la pandèmia, participa en una assemblea oberta i és a partir d'ahí que ja entra en contacte amb els moviments socials del barri

de Benimaclet de València. El barri de Benimaclet de València no és un barri qualsevol, és un barri molt activista i amb un teixit social i veïnal molt actiu. No és casual, per tant, que l'agent se situe en aquest barri i que el procés d'infiltració es comenci a veure ací, i també a partir d'assemblees veïnals, que són obertes, que tenen una finalitat..., que tenen una activitat pública, que són assembleàries i que, realment, tenen una activitat que és absolutament legal.

Això es produïx just abans de la pandèmia i accedix ja des del primer moment als grups de Telegram perquè ja tota l'activitat de la xarxa de cures es genera en un context de pandèmia i de..., bé, que no es podia estar al carrer.

Llavors, és quan s'alcen les restriccions quan ja es fa efectiva la infiltració, participant ja dels espais i entrant en contacte amb les persones que després li serviran per donar cobertura a la infiltració i que són, finalment, les més directament afectades.

Val a dir que quan Ramon arriba es presenta com una persona que ve de Barcelona, de participar dels comitès de defensa del referèndum de l'U d'Octubre i també, bé, com a coartada, com a pretext, està el fet que va a estudiar a la Universitat de València, a la que accedix a partir de fer la prova d'accés per a majors de vint-i-cinc anys.

Explicuem tot això per explicar una mica com arriba a contactar Ramon. La infiltració... Bé, ell té unes relacions que no són amb molta gent, però sí en un grup reduït que tenen un perfil molt concret i que participen de molts col·lectius, no només de Benimaclet, sinó també del teixit associatiu de la ciutat de València, i això té a veure pels vasos comunicants que, bé, com supose que a Barcelona, no?, hi ha dintre dels moviments i de les organitzacions.

Dintre d'este grup sí que entaula relacions d'afinitat en unes poques persones. En dos d'elles, les companyes que, finalment, han donat la cara, han fet un pas endavant i han tirat endavant la querella.

Entra a partir de participar en bancs d'aliments, en tallers esportius, en col·lectius veïnals. Vull dir, la infiltració es produïx en uns espais que en si mateix ja són oberts, que tenen una activitat que ja era pública i que, per tant, en si mateixa no representen tampoc cap perill per a la seguretat.

Respecte de les dues companyes que resulten més directament afectades per l'estreta relació. Són unes relacions que..., bé, estes dues persones se texix una relació afectiva que l'alimenta l'agent infiltrat i que, realment, té com a objectiu la instrumentalització d'estes dues persones per accedir a determinada..., no només a la informació dels col·lectius que participen i que són diversos, sinó també per a poder justificar la seua infiltració. Estem parlant d'accedir a espais que són vedats, no només per a qualsevol persona i, òbviament, per a un agent de policia, com són actes, converses dins de grups de WhatsApp... Bé, realment, moltíssima informació que a més també..., bé, i que és difícil, eh?, realment, és molt difícil de quantificar.

Respecte de... Bé, disculpeu perquè, realment, en quinze minuts m'és bastant complicat fer una síntesi de tot plegat perquè són molts detalls i, llavors, no sé fins a quin punt se coneixen o no en les altres sessions que s'hagen fet aquí. Llavors, potser igual avui em centraré una mica en com agrupem.

Vull dir, jo no sé si sabeu quins són els col·lectius afectats o quins no, però aquí estem parlant de l'Assemblea Feminista de València, que, com el seu propi nom indica, és una assemblea feminista; EntreBarris, que és una xarxa que aglutina col·lectius veïnals del barri de Benimaclet centrats en la problemàtica de la vivenda; Cuidem Benimaclet, que és la branca del barri de Benimaclet que pertany a EntreBarris; a banda d'altres espais o plataformes, com la Gira Zapatista, que es va moure a nivell europeu i que hi participa gent a través de col·lectius i que esta persona també va arribar a accedir a la informació que hi havia aquí o també va arribar a formar part de la Gira.

Vull dir, que és molt difícil, a voltes, quantificar i..., sobretot, és molt difícil saber a quina informació va accedir, però el ben cert és que va tindre accés a informació de molts col·lectius i per això entenem que..., bé, tant de la informació orgànica, de com s'estructuren, de qui en forma part, com també dels debats que es tenen i de qui són els responsables.

Respecte de la instrumentalització de la cosificació. Bé, realment, les conductes que nosaltres li atribuïm a l'agent i les conductes que va durar a terme l'agent les podríem qualificar a grans trets en dos grups: una és la cosificació i la instrumentalització de

persones amb finalitats d'obtenció d'informació i, l'altra, és l'obtenció d'informació reservada de manera indeguda o il·legítima o irregular.

D'acord. Són aquests fets en els que es va tirar endavant la querella. Una querella que s'ha presentat, finalment, per dos de les persones afectades, que són de les dos persones que van tindre una relació més estreta, que són les que, directament, diguem-ne, la intromissió és més greu, en el sentit que hi ha un vincle afectiu, tot i que..., vull dir, hi ha un vincle afectiu que se genera i que s'alimenta i que són persones que, en un moment determinat, fins i tot, l'agent infiltrat acaba sent un suport...

Fitxer 3

...emocional important.

La querella s'interposa en gener del 2025 i en tres delictes en concret. Se qualifica, un, tortura i contra la integritat moral; el segon, el delicte de lesions i, el tercer, el delicte contra la intimitat i, en concret, pel descobriment i la revelació de secrets.

Molt ràpidament, la querella es dirigix contra l'agent i també contra els seus superiors, contra els comandaments superiors, i també contra el Ministeri de l'Interior com a responsable civil subsidiari.

Respecte del delicte de tortura i la integritat moral... Vull dir, l'enfocament de la querella no és diferent de les querelles que s'han interposat en altres casos, no? Respecte de, molt breu, i respecte de la tortura i contra la integritat moral, es fonamenta en la instrumentalització de persones amb finalitats d'obtenció d'informació, tant d'elles com dels col·lectius dels que participen com de les companyes que, bé, amb una finalitat i entenent que es compleixen tots els elements que requerís el tipus. A més a més, perquè qui du a terme l'acció és un agent de policia, perquè es cosifica i s'instrumentalitza persones i perquè hi ha una finalitat d'obtenció d'informació i perquè també se genera una lesió, un dany a la salut psíquica de les afectades en el moment que es revela el fet de la identitat suposada d'aquesta persona.

En este sentit, i considerem especialment greus, no?, en el cas de València, hi ha alguns fets que nosaltres pensem que són d'especial rellevància i que tenen a veure tant pel que fa al tractament humiliant, i un és el fet d'això, no?, que estem parlant d'entitats que tenen una activitat política legítima, que són entitats veïnals, moviments socials que tenen activitat oberta i legal.

Després també hi ha algunes circumstàncies que aprofita l'agent i que, bé, denoten la falta d'escrúpols en què s'ha dut a terme una infiltració sense una finalitat clara o almenys que..., no?, sense cap finalitat, de fet. Com són, per exemple, doncs el fet que una de les persones afectades té una discapacitat que la feia més vulnerable encara, i això és una de les circumstàncies de les que s'aprofita, no?, l'agent. A banda de #2.50) instrumentalització d'estes dues persones que són querellants i d'un grup reduït, alguna més, però, bé, en principi la querella l'hem interposat per estes dos.

I hi ha unes lesions de la salut psíquica que són objectivades en uns trastorns d'ansietat en el moment que se descobreix la vertadera identitat de Ramon i que generen des de processos d'incapacitat temporal per ansietat com fins a una necessitat de teràpia en una d'elles que es manté fins al dia d'avui i que ha tingut, fins i tot, episodis d'idees autolítiques. I això no ho diguem per a exagerar uns fets, sinó per a evidenciar que la infiltració en si mateixa té un impacte molt greu en les persones.

I també, tot i que no és objecte de querella, també en els col·lectius respecte de la forma de participar, respecte de la criminalització que genera en l'entorn social en què es mouen els col·lectius també i per l'efecte dissuasiu que té este tipus d'accions sense cap tipus de justificació a l'hora d'exercir drets que són fonamentals, com el dret de reunió, la llibertat d'expressió i la llibertat ideològica.

Les lesions venen derivades de la..., no hi incidiré perquè és el mateix, són les conseqüències que ha tingut en la salut psíquica. Entenem que s'ha causat una..., que hi ha una lesió en la salut i que això entra dintre del tipus penal de lesions.

I respecte de la revelació i descobriment de secrets, consideren que és evident, tot i que és difícil de quantificar exactament a què ha accedit i a què no ha accedit, però és evident que no té sentit que la infiltració té com a objectiu obtindre informació i,

per tant, és evident que també serà fruit de la investigació judicial, no?, o hauria de ser fruit de la investigació judicial quina informació acaba arribant a atendre.

Respecte dels col·lectius, són diversos. I respecte de..., bé, com ja he dit, i no ho repetiré, i entenem que hi ha una falta de consentiment a l'hora d'accedir a eixa informació, que és informació que és reservada i que, per tant, sí que hi hauria elements per a, com a mínim, iniciar una investigació penal.

Per això posem una querella que ha tingut un recorregut com la resta, diria, que de querelles, bé, d'algunes de les que ja sabem que s'ha presentat, doncs ha acabat amb les portes tancades a obrir un procediment judicial en què s'investiguen estos fets i en què se puguin depurar responsabilitats.

La querella nosaltres la presentem el 18 de gener, el 14 de febrer ja teníem una interlocutòria que la inadmetia de pla, directament, per considerar... Els motius d'inadmissió són que els fets que se relaten no integren els tipus penals.

I, bé, i esta ha sigut un poc la tònica que hem seguit en els següents recursos. De moment portem dos recursos, un de reforma davant del mateix jutjat, que és el jutjat d'instrucció que va correspondre, que és el 21 de València. I, després, a l'Audiència Provincial de València en apel·lació, que hem tingut la interlocutòria recentment, que ratifica la inadmissió de la querella i en la que s'obre la via al recurs d'empara per falta d'accés a un procés amb totes les garanties i que es puga..., no?, al procés penal per a poder... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Ui, vaig, d'acord.

Bé, respecte del recorregut. Bé, unes dues qüestions que vull assenyalar com a importants i perquè... Suposo que això vol dir que se m'ha acaba el temps, no? *(Veus de fons.)* D'acord, ho he pillat. *(Veus de fons.)* D'acord, ho tinc en compte. *(Veus de fons.)*

El president

Sí, pot seguir i anar acabant. Tingui en compte que després tindran set minuts més també per poder completar explicacions, però serem generosos amb el temps.

Maria Josep Martínez Cledera (advocada)

D'acord. Bé, doncs només dues qüestions que em sembla interessant ressaltar. Una és la legalitat d'unes infiltracions que no s'emparen en l'única figura legal que hi ha a la legislació i que permet la infiltració de polícies, que és l'agent encobert, que està regulat a l'article 282*bis* de la LECrim. I com s'està jugant amb una figura d'agent d'informació, que és opaca, que no se sap com se reglamenta, que se justifica en que, bé, que s'acaba justificant en què pertany, en que forma part, no?, és al servei de la comissaria general d'informació i això està sota la llei de secrets. Una llei que, per cert, és franquista. I, a partir d'ahí, no hi ha ningú tipus d'informació més, ni de quins són els fins que se persegueixen, ni de com es funciona, ni de quines són les finalitats.

I la paradoxa que fa que per als casos de delinqüència greu organitzada, que és pel que està prevista la figura de l'agent encobert, hi haja límits, hi haja un control judicial, hi haja límits quan se vulneren drets fonamentals, com la intimitat, com la inviolabilitat del domicili, com la integritat moral, que també és un dret fonamental, i en casos on la infiltració se produïx en col·lectius que no són de criminalitat organitzada, val un altre tipus d'infiltració.

I, després, una altra qüestió que nosaltres sí que hem fet incís en els procediments, no?, en els recursos que hem plantejat i que també mos pareix que s'hauria de plantejar, i és la..., bé, que té bastanta relació, però que és abordar com a una de les qüestions objectes dels procediments la legalitat i la legitimitat de la infiltració com uns elements determinats del tipus. És a dir, si hi ha una finalitat que justifiqui eixes infiltracions o no, perquè nosaltres entenem que no la n'hi ha. I per tant, si no hi ha una finalitat que constitucionalment justifique eixes infiltracions, nosaltres entenem que realment les..., bé, en este cas, ni les afectades ni les persones ni els col·lectius tindrien perquè suportar eixa invasió de drets fonamentals, que és objectiva i que crec que això no és discutible.

I, bé, jo ho deïxe ací i després ja, si de cas, s'amplia.

El president

Bé, moltes gràcies, Maria Josep Martínez Cledera.

Si els hi sembla, tot seguit procedirem amb Mireia Salazar Gabarró, benvinguda, que ha arribat un xic més tard... (*Veus de fons.*) No es preocupi. Té un total de quinze

minuts, després les farem totes juntes, després els grups tindran un temps d'intervenció màxim de tres minuts per formular preguntes i, tot seguit, tindran set minuts més cada una. Per tant, quan vulgui, senyora Salazar.

Mireia Salazar Gabarró (advocada)

Bé, bona tarda. Com s'ha dit, soc Mireia Salazar Gabarró, soc advocada del centre Irídia, centre per la defensa dels drets humans.

En primer lloc, doncs agraim la citació per comptar amb la nostra compareixença a la comissió com a Irídia. Fa com, aproximadament, un mes ja va comparèixer una de les meves companyes, però, en aquest cas, doncs vull agrair la meua intervenció específica com a lletrada en un dels casos judicialitzats d'infiltració policial en moviments polítics i socials.

També agrair a les persones afectades, a les querellants, concretament, en el cas d'infiltració policial de Barcelona, doncs prestar-nos aquesta confiança per representar-les jurídicament.

I també agrair a les diputades i als diputats per la voluntat i el compromís de seguir volent impulsar aquesta comissió.

Creiem també que la reactivació d'aquesta comissió és una declaració d'intencions i un compromís per part del Parlament de Catalunya per fer passos endavant per pressionar i evitar la propagació de l'ús d'aquesta tipologia d'operacions, no?, i per ser contundents també pel que fa a la denúncia de les afectacions de drets fonamentals que aquestes operacions d'espionatge tenen en les persones.

Com us deia, no?, a finals de setembre la meua companya Cèlia Carbonell, que és referent de la línia de defensa de l'espai de la societat civil de la nostra entitat, ja va comparèixer aquí a la comissió per aportar una mica el coneixement genèric que tenim com a organització d'aquestes operacions, que, lluny de ser pràctiques aïllades, com comentava una de les companyes que ha comparegut aquí, aquestes investigacions policials formen part d'operacions de control generalitzades que evidencien l'ús d'estratègies d'espionatge per part de l'Estat contra el teixit associatiu i en moviments socials. I, com deia, el cas d'infiltració policial als espais polítics i

socials del barri de Sant Andreu de Barcelona entre els anys 2020 i finals del 2022, n'és un clar exemple.

Doncs procedeix a exposar el cas com a advocada representant d'algunes de les querellants, insistim en aquest punt perquè en aquest cas que tenim judicialitzat no només representem querellants per part de l'associació Irídia, sinó que també hi ha altres companyes advocades, com són la Laia Serra i la Sònia Ricondo, que assumeixen també la defensa lletrada d'algunes de les querellants. Ens consta que algunes d'elles han estat citades per comparèixer a la comissió i s'està a l'espera, doncs, que es practiqui aquesta compareixença.

Però pel que fa al nostre cas, doncs exposarem avui una mica el curs judicial d'aquest cas. El 31 de gener de l'any 2023 diferents querellants van formular querella davant del Jutjat de Guàrdia de Barcelona contra DHP, que són les sigles en referència a un dels agents del Cos Nacional de Policia que, fent ús d'una identitat falsa, esmentem que les sigles també es corresponen a una identitat real, són les mateixes, però que en aquest cas doncs farem referència a aquestes sigles, no?, en referència a la identitat falsa construïda.

Doncs bé, fent ús d'aquesta identitat falsa per part d'aquest agent del Cos Nacional de Policia, es van mantenir relacions sexo-afectives amb querellants i també amb altres activistes per extreure informació del moviment llibertari del barri de Sant Andreu de Barcelona, així com del grup d'acció sindical del sindicat Confederació General del Treball.

Aquesta infiltració, que es va produir des d'inicis de l'any 2020, quan aquest agent infiltrat arriba a Barcelona, i van durar fins a finals de l'any 2022, on es té constància que es va produir aquesta desactivació, es va fer mitjançant l'apropament a diferents dones activistes, sabent que aquesta era la fórmula més directa i més efectiva d'aproximar-se a l'entorn polític d'aquestes persones.

Els perfils de totes elles van ser específicament seleccionats en base a criteris, entenem, eminentment policials. Aquestes afectades, per la seva posició, pels seus vincles, per les seves relacions socials, podien aportar informació política rellevant sobre els propis espais polítics llibertaris del barri de Sant Andreu, doncs com ho serien l'espai de La Cinètika, l'Ateneu de l'Harmonia, etcètera, etcètera.

I també, d'altra banda, podien facilitar que aquest agent infiltrat, DHP, s'apropés a altres activistes i, per tant, també s'acostés de manera més intensa o més íntima en aquest moviment.

L'agent DHP va instrumentalitzar aquestes dones en mantenir relacions sexuals i afectives amb elles, algunes de les quals es van sostenir de manera llarga en el temps, i va ocultar la seva identitat real, la seva condició d'agent de policia i, sobretot, i el que és més específic d'aquest tipus d'operacions, la seva...

Fitxer 4

...comesa era el deure d'extreure informació política dels entorns de les activistes i dels propis moviments en si.

Aquesta instrumentalització va fer que aquestes activistes, sota engany, compartissin la seva intimitat física, personal, política, amb aquesta persona i actuessin en contra de les seves conviccions polítiques i en perjudici dels espais polítics en els quals estaven compromeses i n'exercien militància.

El fet de ser sotmeses a aquesta pràctica d'Estat, va provocar a les querellants que nosaltres representem una sèrie d'afectacions greus en la seva esfera corporal, sexual i de participació política.

Aquesta querella es va interposar, com comentava també la companya, contra l'agent del Cos Nacional de Policia, DHP, però també contra el seu superior jeràrquic, del qual en desconeixem la seva identitat, i precisament a la querella demanàvem que s'identifiqués, però també contra el propi Ministeri de l'Interior.

Entenem que, al tractar-se d'una operació d'infiltració per part d'un agent del Cos Nacional de Policia, aquesta havia estat ordenada, autoritzada i avalada pel seu comandament superior i, en definitiva, pel Ministeri de l'Interior. Per tant, aquesta querella no només es dirigeix contra aquest agent, perquè entenem que no es tracta, d'una banda, d'una pràctica aïllada, però, d'altra banda, d'una decisió individual d'aquest agent, sinó que es tracta d'una operació avalada políticament i administrativament.

Pel que fa als antecedents processals del cas, i entenem que és de rellevància per aquesta comissió atenent que és, en el nostre cas, la primera querella que es va interposar a nivell judicial i, per tant, ha tingut un curs judicial una mica més extens, passaré a exposar-lo, no?

Posem de relleu que vam interposar aquesta querella a finals de gener de l'any 2023 i no va ser fins a l'octubre de l'any 2023 que el jutge d'instrucció número 21 de Barcelona va acordar la inadmissió de la querella i el sobreseïment lliure de les actuacions. Això implica que, per tant, no s'obria un procediment de diligències prèvies d'investigació i, per tant, aquest cas quedava tancada la via d'investigació. Es va inadmetre aquesta querella per considerar que els fets no revestien caràcter delictiu.

Aquí, des de les entitats que estàvem representant aquestes querellants, ja vam posar manifest que això suposava, no només una vulneració dels drets materials de les querellants, sinó també una vulneració del dret a la tutela judicial efectiva en la seva vessant processal. I el per què és molt clar, perquè això ens tancava la via a que, efectivament, a nivell judicial s'obris una investigació i poguéssim conèixer el com, el per què, el quan, no?, quina és la informació que s'havia obtingut i quins eren els motius i, sobretot, qui l'havia autoritzat.

Amb motiu de la inadmissió d'aquesta querella, vam interposar un recurs d'apel·lació davant de l'Audiència Provincial de Barcelona al·legant la vulneració del dret a la tutela judicial efectiva de les querellants, del seu dret a la integritat física i moral, tant a la seva vessant processal com a la seva vessant material, i tots aquests drets, insistim, tutela judicial efectiva i integritat moral, en relació al dret fonamental a la intimitat, al dret de reunió i al dret d'associació.

També vam plantejar ja des d'un primer moment la inexistència d'una regulació de la figura dels agents infiltrats, atès que DHP, aquest agent infiltrat, en el cas dels moviments socials i polítics del barri de Sant Andreu de Barcelona, no era un agent encobert en el marc de la llei d'enjudiciament criminal.

Com poden observar, no?, també de l'enfocament d'aquest recurs d'apel·lació, ja des d'aquell moment es va fer èmfasi en què una operació d'infiltració d'aquesta naturalesa podia suposar una vulneració del dret a la integritat moral. Així, enteníem

que, atès a la prohibició absoluta de la tortura i al deure aparellat de l'Estat d'investigar de manera efectiva i exhaustiva aquestes pràctiques, aquesta inadmissió de la querella suposava una infracció del dret a la integritat moral de les querellants.

Doncs bé, després d'esperar gairebé un any, a finals de juliol de l'any 2024, concretament vam tenir la resolució els últims dies d'aquest mes, la secció cinquena de l'Audiència Provincial de Barcelona va desestimar aquest recurs d'apel·lació interposat.

De manera resumida, aquesta secció cinquena va focalitzar eminentment la resolució en considerar que sí que hi havia hagut un consentiment en el manteniment d'aquestes relacions sexe-afectives. I partint d'aquesta premissa, és a dir, essencialment partint de la idea que hi havia hagut un consentiment, l'Audiència va considerar que la pràctica d'aquesta infiltració no suposava la vulneració dels drets de les querellants. Insistim que havíem plantejat la vulneració de drets fonamentals com ho és el dret a la tutela judicial efectiva, en la vessant formal i en la vessant material, però també el dret a la integritat moral, no? Per tant, plantejant ja el deure de l'Estat d'investigar aquestes pràctiques.

D'una manera, entenem, que certament genèrica, l'Audiència de Barcelona va sostenir que l'omissió de qualitats d'una persona, en aquest cas un agent de policia, com ho seria la pròpia condició d'agent de policia, no és rellevant als efectes de prestar un consentiment.

I també és important tenir en compte que l'Audiència Provincial de Barcelona, en aquesta resolució, que considerem concisa i que en cap cas resol els dubtes jurídics que plantejàvem, l'Audiència no entra ni tan sols a valorar si l'operació d'infiltració havia estat autoritzada judicialment, qui l'havia ordenat i sota quines condicions.

Per tant, davant d'aquestes evidents mancances, davant de l'evidència que s'estava plantejant un debat polític, perquè en aquest curs judicial ja s'havien plantejat també altres casos d'operacions d'infiltració policial, com altres de les meves companyes ja exposaran també i com tindreu ocasió de sentir, vam plantejar un recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional. Per tant, davant d'aquesta resolució d'Audiència, se'ns obria aquesta via.

Ara bé, abans d'entrar i d'aprofundir en aquesta qüestió, que entenem que és d'extrema importància, cal fer algunes precisions importants.

Ens aturem un segon i plantejem quin era el caràcter que se li ha donat a aquest agent de policia DHP al llarg d'aquest procés judicial. Amb la interposició de la querella, vam partir de la premissa que no es tractava d'un agent encobert de l'article 282bis de la LECrim, perquè no hi havia cap investigació judicial en curs.

En el marc del procediment judicial, com he sostingut, tampoc se li va donar aquest caràcter. És més, no es va discutir que es tractés de què hi hagués una operació judicial en curs, no es va analitzar, tant per part del Jutjat d'Instrucció número 21 de Barcelona, com ni per la pròpia secció cinquena de l'Audiència Provincial.

Però és que a nivell polític, el propi Ministeri de l'Interior, en relació a casos d'infiltració que s'havien fet públic fins aquell moment, insistim, presentem la querella a inicis de l'any 2023, en aquell moment era la segona operació d'infiltració que s'havia destapat, però que en aquell moment crec que estàvem ja al nivell de portar cinc o sis casos d'infiltració destapats, havia manifestat que no es tractava d'agents encoberts, sinó que es tractava d'agents d'intel·ligència a l'empara de les funcions encomanades a la Policia Nacional.

De manera resumida, com sabíem, no es tractava d'un agent encobert, autoritzat i controlat en el marc d'un procediment judicial, i s'al·lega, sense justificar en referència a què, que es tracta d'un agent d'intel·ligència, que és una figura no regulada específicament a la llei.

Aquesta distinció entenem que és del tot clau, i veuran que és especialment rellevant amb el plantejament que fem amb el recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional. Tant pel que fa, no?, a la judicialització del cas i a la necessitat de tenir pronunciaments contundents en aquesta matèria, específicament pel que fa a la denúncia de la vulneració de drets fonamentals, però és que també a nivell polític, no? Perquè insistim, no existeix una regulació i entenem que en un Estat de dret la inexistència de la regulació d'una figura no la pot fer aplicable.

Doncs bé, en relació al recurs d'empara, i pel que fa a l'especial transcendència constitucional, que com bé, diputats i diputades, sabran, que és extremadament rellevant plantejar-ho, vam focalitzar en la necessitat que l'alt tribunal es pronunciés

sobre els límits legals i ètics de l'ús de les relacions sexo-afectives i d'aquests vincles per part d'agents policials infiltrats o agents d'intel·ligència. Es tracta d'una pràctica que encara no està resolta per part de la jurisprudència, específicament, en relació a aquesta figura d'agent infiltrat o d'agent d'intel·ligència i en casos d'operacions d'infiltració en moviments socials i polítics. I especialment, incidim, en casos d'investigacions prospectives, parlem d'investigacions prospectives perquè, novament, no són investigacions avalades en una investigació judicial i, per tant, tenen com a objectiu l'obtenció d'aquesta informació de manera agregada i de manera generalitzada per fer les inferències que, en aquest cas, des del Ministeri de l'Interior o des del propi Cos Nacional de Policia, es consideren oportunes.

Per tant, davant d'aquestes investigacions prospectives i davant de la inexistència d'un pronunciament del més alt tribunal pel que fa a la ingerència d'aquestes operacions en els drets fonamentals, vam plantejar aquesta especial transcendència constitucional.

També vam plantejar al Tribunal Constitucional que l'absència d'una investigació judicial en aquests fets implica, d'una manera evident, la vulneració del dret a la integritat moral, del dret a la intimitat i del dret a la tutela judicial efectiva. L'Estat, novament, està incomplint amb la seva obligació internacional d'investigar de manera exhaustiva aquells fets que poden constituir tortura o altres tractes inhumans o degradants, com exigeix el propi Conveni Europeu dels Drets Humans i altres instruments internacionals.

A l'espera d'una resolució del Tribunal Constitucional, que vam interposar aquest recurs fa un any i encara no tenim cap tipus de resposta, també insistim, no?, en aquest procés, en aquest lapse temporal entre la interposició del recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional i l'actualitat hi ha hagut la interposició... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Ja vaig acabant, disculpin. Ja hi ha hagut la interposició d'altres querelles, hi ha hagut resolucions per part d'altres òrgans judicials i, per tant, entenem que hi ha un debat jurisdiccional, però és que també hi ha un debat polític.

Destaquem també, no?, que el Comitè de Drets Humans al seu informe d'examen a l'Estat espanyol, l'any 2024, va recollir la denúncia de l'ús d'agents infiltrats en

moviments socials i va manifestar la seva preocupació per la informació obtinguda per aquests agents infiltrats en aquests moviments socials que es fan al marge d'un procediment judicial.

Per tant, novament, aquí no estem soles les organitzacions que posem de relleu aquesta vulneració dels drets fonamentals d'aquestes operacions d'infiltració, com ho sostenen les companyes, com ho han sostingut expertes que han comparegut en aquesta comissió, com ho han sostingut les persones pròpiament afectades, sinó que també des del Comitè de Drets Humans de Nacions Unides s'ha posat de relleu aquesta preocupació.

Per tant, també insistim en aquest recurs al Tribunal Constitucional, reafirmem el nostre compromís d'esgotar totes les vies judicials disponibles per exigir que uns fets tan greus, com ho és aquesta operació d'infiltració en moviments socials i polítics que han afectat, en el nostre cas, diferents dones, vulnerant els seus drets i generant impactes gairebé inquantificables, ens hi tindran allà de manera contundent per insistir que s'han d'investigar uns fets tan greus i s'han d'establir responsabilitats, tant polítiques com també judicials.

En aquest cas, si el Tribunal Constitucional no garanteix la protecció adequada, l'equip jurídic de defensa d'aquestes persones querellants reafirmem el nostre compromís d'anar fins al final, arribant a instàncies internacionals si és necessari.

Per tant, i davant d'aquesta comissió, també insistim que des d'aquest espai parlamentari s'ha d'exigir una investigació efectiva i exhaustiva d'uns fets tan greus, com és el cas d'infiltració policial al barri de Sant Andreu i com ho són les tantes altres que s'han denunciat, tant a nivell públic com a nivell judicial.

I, en tot cas, també demanem que des d'aquesta comissió es demani expressament la prohibició de l'ús de la figura dels agents infiltrats o els agents d'intel·ligència, segons la terminologia emprada pel propi Ministeri de l'Interior, perquè no es troben emparades per la legislació vigent i, en qualsevol cas, una regulació d'aquests agents fent investigacions prospectives suposa una vulneració dels drets fonamentals més bàsics en una societat democràtica i en un Estat de dret.

Només d'aquesta manera, amb aquest compromís ferm i clar d'aquesta comissió, s'evidenciaria aquest compromís polític per part dels i les representants de la

ciutadania de Catalunya contra aquestes infiltracions policials en espais polítics i socials que són del tot intolerables. I una de les manifestacions és la mera existència d'aquesta comissió, amb les citacions a persones expertes, representants i afectades que mereixen aquesta escolta i, en qualsevol cas, l'exercici d'aquestes responsabilitats públiques, polítiques i judicials.

Moltes gràcies.

El president

Bé, moltes gràcies, senyora Salazar, del centre Irídia, per la seva explicació. I tot seguit, passarem a la senyora Eva Pous i Calvet, advocada d'Alerta Solidària.

Moltes gràcies.

Eva Pous i Calvet (membre i advocat d'Alerta Solidària)

Gràcies, president. Gràcies a la resta de parlamentaris.

En primer lloc, jo vull exposar un cas en què s'ha produït la vulneració de diferents drets humans i fonamentals. Com han explicat les companyes que m'han precedit, no descobrirem la sopa d'all, el mateix, contra el dret a la llibertat ideològica, la participació política, el dret a manifestació, el dret a concentració, el dret a la integritat física i moral. I, com veiem, qui ho fa és un cos policial. Qui ho fa és un agent, en principi, ja aniré explicant com es desenvolupa, però, en principi, un sol agent que contacta amb diferents persones, fent-se passar per una altra persona, dient que té interès en entrar a participar en diferents espais polítics de l'esquerra independentista i dels moviments socials de Barcelona, dient que coneix a ics persona, que forma part d'ics organització, que està interessat en conèixer com funciona l'organització, a veure si poden passar actes de les assemblees, estatuts... D'aquí salta una altra persona, dient: «Doncs he contactat amb tal persona de tal organització que m'ha dit que contacti amb tu perquè potser encaixo en aquest espai polític.» I així, com a mínim, una operació que es desenvolupa al voltant d'un mig any, si no un any, de diferents contactes.

La forma en què s'ha actuat és exactament el mateix, sense dir que és un agent de policia, sense dir que s'està investigant absolutament res. La diferència respecte als casos anteriors és que, en el cas que...

Fitxer 5

...jo estic exposant, no és un policia nacional, no és l'Estat espanyol, sinó és Mossos d'Esquadra sota el paraigües dels òrgans polítics que, entre altres, regeixen aquesta casa.

El funcionament va ser el mateix, denúncia, querella, costa molt, com han explicat, poder agafar aquells elements per poder identificar qui ha sigut la persona que ha vulnerat aquests drets. S'aconsegueixen gràcies a diferents mecanismes que no cal que expliquem aquí, però s'identifica que una de les persones que finalment accedeix a un núvol d'una organització política de l'esquerra independentista, La Forja, és sota l'IP del CTTI i, per tant, que és Mossos d'Esquadra.

I a partir d'aquí, es presenta una altra querella en què, ja un cop s'ha pogut identificar, hi ha dues querelles, en la primera es comença a investigar i, en aquesta segona, en què identifiquem que són Mossos d'Esquadra, de cop i volta el que semblava una investigació, el que per l'altra banda estava tirant, de cop i volta són tot traves. Ens ho arxiven, ho recorrem, ens ho tornen a arxivar, l'Audiència de Barcelona ens torna a dir que tenim raó i que s'han d'investigar i absoluta falta de col·laboració del Departament Interior per identificar la persona i, fins i tot, els fets.

Com veiem, el mateix funcionament, els mateixos objectius, l'enemic intern, no?, allò que el poder identifica com a enemic intern, anem a controlar causes prospectives, a veure si trobem alguna cosa o si podem fer un mapeig del que es mou pels nostres carrers en funció de.

La peculiaritat és que també coincideix en el temps amb el que han explicat les meves companyes, perquè també és al voltant del referèndum. No cal que parlem massa de quin va ser el sacseig del Departament Interior al voltant del referèndum. Però sí que, un cop el jutge del jutjat d'Hospitalet es veu forçat, perquè l'Audiència Provincial de Barcelona l'obliga a investigar els fets, tenim accés a un expedient que, un cop això es va donar a conèixer a través del setmanari *La Directa*, es va obrir, aleshores sí, no per les queixes ni les querelles, sinó quan surt una notícia, es va obrir una investigació interna de Mossos d'Esquadra en què es demana la informació de per què s'ha fet això i quin és l'abast, només d'aquells elements que s'havien

publicat, i no de tota la resta que en tenim coneixement, perquè hi ha altres persones que ens havien contactat per explicar fins a quin punt hi havia una ingerència a la seva intimitat i a la vulneració dels drets humans i fonamentals, que he explicat anteriorment.

La coincidència del temps, la coincidència del mecanisme és absolut, la diferència és qui és el qui ordena, és qui decideix fer això, és amb quins diners es paguen, perquè, al final, també estem parlant només del tema pròpiament de la ingerència, com si fossin una ingerència a una persona en concret, però la vulneració dels drets humans, tenim la peculiaritat les persones que creiem que volem viure en democràcia, que els drets no són individuals, són col·lectius. El fet que vulnerin el dret a la meua companya, si és un dret humà, també m'afecta a mi com a societat, però, a més a més, quan aquesta vulneració ve per part d'organismes o entitats públiques, el greu és pitjor. Primer, perquè l'Administració té l'obligació, no només de protegir, sinó de garantir els drets humans, per tant hi ha una vulneració prèvia, i, a més a més, que tot això es fa amb diners públics.

Dit això, quan nosaltres presentem la querella, a «tranques» i «barranques», un cop s'identifica qui és a través dels Mossos d'Esquadra, qui ha anat fent això, se'ns intenta vendre per part dels diferents organismes del Departament d'Interior i també, al final, no?, per la investigació judicial, que allò que s'havia allargat entre mig any i un any de diferents contactes amb diferents mòbils a qualsevol hora del dia, perquè podia ser a les nou del matí com podia ser a les onze del vespre, era només un sol agent. No sé si tenia un plus de productivitat, aquí s'haurien de veure les nòmines d'aquesta persona, si se li havia donat el premi al treballador del mes. La realitat és que és poc creïble qualsevol persona a nivell jurídic, de moment només hem pogut aconseguir això, i estem a l'espera que, finalment, aquesta persona sigui jutjada, amb la peculiaritat que s'ha demanat l'aplicació de la llei d'amnistia per aquest agent.

Així que desconexem, a aquestes alçades, si, finalment, es podrà jutjar o no aquest agent de Mossos d'Esquadra i si, finalment, tindrà alguna mena de repercussió més enllà d'aquell expedient disciplinari molt petitó que se li va fer, que en cap cas va suposar la seva expulsió del cos.

A nivell de l'exposició que han fet les meves companyes, i per intentar no allargar-me, perquè sí que hi ha molts punts en comú, crec que sí que hi ha un punt en què hauríem de parlar, i especialment quan parlem en cases com el Parlament de Catalunya, que és què acaba implicant això. És a dir, les persones o la societat, no?, perquè, com he dit, els drets fonamentals humans no soc jo, com a Eva, la titular, sinó com a societat ens veiem també afectats.

Hi ha un punt en què, òbviament, quan s'han vulnerat aquests drets, hi ha unes conseqüències que són l'efecte de desafecció cap a la política, desafecció cap a l'exercici de drets humans, més enllà dels danys propis que es causen a la persona i al seu entorn, com hem dit, no?, l'estrès posttraumàtic, els delictes de lesions, fins i tot les idees d'autòlisi, no?, i, fins i tot, el fet que hi hagi persones que decideixin anar-se'n a casa sense ni tan sols intentar defensar els seus drets, tenint tota la raó i tot el dret a fer-ho.

L'altra cosa que ens trobem, que això seria equiparable a quan es produeixen les tortures, si no és que estem parlant de tortures, és el fet de la sensació d'impunitat, el fet que les persones es veuen, un cop i un altre cop, amb un mur, ja sigui judicial, ja sigui de l'administració pública, a investigar els fets, a tenir una resposta d'allò que li ha fet i un reconeixement. Al final, quan parlem de vulneració de drets humans, el que hem de garantir sempre és, per una banda, una investigació real i efectiva a totes les instàncies, polítiques, judicials i de la societat civil.

Una garantia que a aquesta persona se'l repararà. Com reparam el fet que t'hagin vulnerat la intimitat? Què és el que es pot reparar? En qualsevol cas, hem de forçar-nos com a societat, com a administració pública, com a defensores de drets humans, que a aquestes persones se'ls repari aquells danys que se'ls ha causat. Però no només a les persones, a la societat també. Perquè, com dèiem, el fet que hi hagi persones que potser ja no vulguin anar a una manifestació perquè no se'ls titlli de no sé què o perquè no acabin sent investigades o perquè no acabin tenint un company al llit que sigui policia nacional, també ens afecta com a societat.

Com podem reparar com a societat aquell mal que s'ha fet? Segurament, el punt base és, tornant al campament base, investigació real i efectiva, que tot se sàpiga, i

que no se sàpiga només a porta tancada, sinó que se sàpiga a porta oberta, perquè la forma de reparar els danys és amb la veritat.

I, per últim, que hi hagi garanties de no repetició. Quan parlem de les garanties de no repetició, no ens referim a què hi hagi un dictamen, i no vull menys tenir la feina que deuen fer al Parlament. No és un dictamen, sinó establir protocols, establir obligacions per part de totes les administracions públiques a actuar de forma sincera i de forma real i efectiva quan hi hagi aquests casos.

Com hem d'actuar? Com s'ha d'investigar? Quins drets té la persona? Quins organismes creem per garantir que aquesta persona pugui tenir una resposta administrativa ràpida? Perquè aquest també seria l'altre tema, no? Estem parlant de casos que van començar el 2017, estem al 2025 i encara no estem tenint respostes o les respostes són l'arxiu.

I quan parlava de les diferents vies, quan parlem de les víctimes, hem parlat del procés judicial, que, més o menys, una miqueta saltant els obstacles, arribem de tant en tant a tenir sort i que hi hagi un judici, o no, ja ho veurem.

També tenim la via administrativa, quan demanem que se'ns faciliti documentació, aquí ja tenim més problemes, no? Perquè hi ha una fracturació dels llocs on podem demanar informació, uns ens diuen que no tenen aquesta informació, d'altres ens diuen que hauríem d'haver anat al primer lloc on hem anat i ens diuen que no disposen de la informació, etcètera, etcètera. I per tant, totes aquelles traves, tot i que la llei diu que hi ha una finestra administrativa única i, per tant, que jo puc demanar-ho a una administració que m'ha de donar tot allò que demani, a la realitat és que no és així. És un laberint constant, el saber a quines portes hem d'anar per obtenir informació.

I després, i aquí agrair al president de la comissió, el Xavier Pellicer, que en l'anterior legislatura, precisament amb el cas que jo he explicat, va obrir la via parlamentària, entenent el mandat democràtic que se'ls encomana a vostès a l'hora d'investigar els fets, i ell va demanar, precisament, l'accés a l'expedient disciplinari de l'agent que havia comès els fets o que en aquell moment, suposadament, havia comès els fets, ara ja ho podem dir perquè hi ha una acusació formulada contra ell, tot i que no hagi estat jutjat. I després de moltes traves, després d'haver de presentar diferents

vegades les instàncies, el resultat de la informació que se li va donar, com podem veure, un expedient disciplinari que es va donar, la resposta que obrava dins de l'expedient disciplinari, poden mirar, hi ha diferents pàgines, d'això el control parlamentari és el que es va obtenir, Departament d'Interior sota aquest sostre.

Aleshores, quan parlem realment de què és el que podem fer, segurament és parlar menys i fer més, i que allò que ens fan els que no són els nostres i no ens agrada perquè considerem que vulnera els nostres drets fonamentals, allò que ens han fet a l'Estat espanyol per ser independentistes, per moure'ns al carrer, per defensar drets bàsics i humans que haurien de ser defensats per la pròpia administració en un suposat Estat de dret, quan els fan els nostres, potser també hauríem de fer exactament el mateix.

I, segurament, aquest és l'encàrrec que com a Eva ciutadana, com a militant d'Alerta, com a advocada els faig a vostès, que és que quan algú fa alguna cosa que no toca, fins i tot quan són els nostres els que vulneren els drets fonamentals, siguem realment efectius i siguem sincers, perquè al final és molt fàcil queixar-te del que t'han fet els altres quan tu ets qui fas exactament el mateix.

I jo crec que així em guardo una estoneta per les rèpliques.

El president

Bé, moltes gràcies a les tres compareixents. Ara passaríem, tot seguit, al torn dels diversos grups parlamentaris. Per l'ordre següent, primer de tot donaríem la paraula al diputat, el senyor Francesc de Dalmases i Thió per un temps de tres minuts.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, president. En primer lloc, donar-vos les gràcies a les tres lletrades, a senyora Salazar, Martínez i Pous pel vostre testimoni.

Una prèvia que em penso que s'imposa, i és, aquí també tenim problemes de sobirania, problemes d'independència. Per tant, crec que cal ser molt realistes a la capacitat real d'arribar al fons amb totes les fonts que serien necessàries per arribar exactament on volíem arribar, que, bàsicament, el que volíem saber és el qui, el com, el per què, el quan, el cost, seria molt interessant saber el cost. I aquesta...

com havia d'arribar la veritat, que pogués existir una reparació i, sobretot, que pogués existir una no repetició.

Hi ha una segona prèvia, i jo difereixo, jo entenc la perspectiva que teniu com a lletrades, eh?, però jo difereixo. És a dir, en l'Estat espanyol, en l'Espanya del règim 78 i en la Catalunya autonòmica no hi ha un error en això que expliqueu, no és un error. Per tant, com que no es considera un error, és molt difícil que hi hagi una subsanació i, per tant, es pugui corregir. Per tant, és una forma en què el propi sistema polític ha permès una actuació del sistema policial i que sap que té una cobertura del sistema judicial. I per tant, no perdre això de vista crec que és important, sobretot per ser molt sincers d'on podem arribar i on no podem arribar.

Evidentment, posar molt en valor el vostre testimoni. Tot això que he dit no posa en contradicció posar en valor el testimoni, la feina judicial que esteu fent i on arribareu, que, paradoxalment, es complementa amb les no compareixences que hem tingut aquest matí del Cos Nacional de la Policia, que, en certa manera, demostren que hi ha això que us deia inicialment, no?, que el propi sistema protegeix. Ens va passar amb càrrecs electes del Partit Popular i del Partit Socialista, que no van voler acudir.

Farem, i abans que entréssiu, fèiem un prec a aquesta Mesa per tal que hi hagi l'ús del Reglament i les vies judicials per evitar que aquest desacatament a la comissió tingui efectes. Sabem que no hi haurà efectes, sabem que no hi haurà efectes perquè això forma part del sistema.

I per tant, vosaltres heu emmarcat molt bé com una societat civil organitzada genera vies d'actuació política, que això és un índex de qualitat democràtica i, per tant, que quan això genera que l'Estat s'hagi d'infiltrar o que els hagi de perseguir o que els hagi de perseguir de la forma que ho heu explicat, això no és propi d'un règim democràtic, això és propi d'un altre tipus de règim, però no és propi d'un règim democràtic i, per tant, aquí hi ha una anomalia greu en termes democràtics.

Com que heu començat dient que no hi havia sobirania i prou tampoc a les cambres legislatives, no només no tenim garantia que no es repeteixi, sinó que tenim, pràcticament, la certesa que això es continua produint, eh?

Per tant, una de les feines que tindrà aquesta Comissió d'Investigació, més enllà de posar la llum –acabo, president– en els vostres casos, és poder, d'alguna manera, fer que...

Fitxer 6

...el conjunt de la ciutadania sàpiga que això és una pràctica habitual, que és una pràctica aberrant i que hauríem de veure fins a quin punt és legal o no en aquest sistema anormalment democràtic que és l'Estat espanyol, d'acord?

Per tant, una de les preguntes que sí que us vull fer, i ja et deia, president, que acabo, perquè són tres compareixences, per tant, tres minuts per totes és una mica complicat, és, ja heu posat més o menys els efectes, ens ho heu explicat una mica, en quines situacions troben els diferents casos, eh? Heu parlat que hi ha recursos al Constitucional, d'altres que semblaven que estaven totalment desestimats, si hi ha alguna via perquè no hi hagi.

Un prec que us fem com a grup parlamentari, i que potser a altres grups també els interessarà, que és que tot allò concret que us sembli que pot ser interessant per a les conclusions d'aquesta comissió que ens les feu arribar, via Mesa o via els grups parlamentaris, perquè ens ajudaran molt en aquestes conclusions.

I, finalment, només una..., és molt coherent amb l'enfocament que hem fet des del principi, nosaltres no compartíem la prohibició dels agents infiltrats. A un sistema democràtic amb garanties hi ha xarxes criminals, hi ha màfies que requereixen d'aquesta eina, el problema és que hi hagi infiltracions quan no hi ha garanties de drets civils, drets polítics, de principis democràtics essencials i, per tant, passa el que ens heu explicat. Però això no passaria per la prohibició, que s'ha demostrat en entorns democràtics sans que, efectivament, sí que és útil.

Gràcies, president, per la #(1.20).

El president

Bé, gràcies, senyor Francesc de Dalmaes i Thió. Esperem que la diputada pugui tornar a fer la substitució a la secretaria, i ara donaríem la paraula al Grup

Parlamentari d'Esquerra Republicana, a la senyora Mar Besses Casanovas, pel temps de tres minuts.

Gràcies.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, doncs, agrair la compareixença i tota la feina feta per tots els equips jurídics, que entenem que no només sou vosaltres, sinó que hi ha equips jurídics al darrere treballant-hi molt.

Jo crec que són relats que hem escoltat en més d'una ocasió en aquesta comissió, però, per molt que els escoltem, jo crec que no ens deixarà de remoure i no podrem normalitzar mai que això passi i, segurament, continuï passant.

I per tant, estic convençuda que qualsevol persona que, a dia d'avui, continuï considerant que Espanya és una democràcia plena, doncs escoltar aquests testimonis i escoltar aquests relats, segurament, podrien abocar a més d'una reflexió, perquè entenem que el mandat d'un cos policial hauria de ser fer complir la llei i no ser, precisament, els que utilitzen aquestes lleis, aquesta legislació per respondre a altres interessos i, per tant, entenem que estem parlant de casos de repressió política i que s'ha utilitzat, s'ha abusat d'aquests instruments judicials per fer el relat interessat que convenia.

Per tant, podem parlar amb totes les lletres d'una estratègia per part de l'Estat per vincular l'independentisme o els moviments socials, fent exercici del seu dret de manifestació o de reunió, no?, associant-ho amb aquest relat de terrorisme, evidentment, sense cap tipus d'indici, sense cap tipus de proporcionalitat i sense cap tipus de racionalitat amb l'objectiu de dissuadir aquests espais col·lectius d'activisme, de reflexió i també d'acció política i social.

Per tant, com heu relatat, un patró similar, pràcticament, a tots els diferents casos d'infiltració, un patró molt ben orquestrat, molt ben coordinat, però que ens fa pensar que això no és nou i que, per tant, abans d'arribar a aquests casos ja s'havien produït d'aquestes característiques.

I per tant, també amb el desenvolupament posterior, amb aquesta negativa de voler aclarir els fets, amb aquesta negativa, com s'ha comentat abans, de venir en

aquesta comissió per part dels responsables policials, però també dels responsables polítics, per esclarir aquests fets. Entenem que, com no hi ha aquesta voluntat d'esclarir els fets, aquesta voluntat de reparació, hem de pensar que aquest tipus de pràctiques es continuen exercint per part d'aquests cossos perquè no hi ha hagut cap indicatiu que s'hagi pres nota i, per tant, que hi hagi hagut una rectificació.

Per tant, preguntar-los si creuen que és encertat pensar que aquest tipus de pràctiques d'aquest tipus d'abusos policials continuen passant a dia d'avui.

També crec que és important situar les víctimes al focus de tot això, sobretot com s'utilitzen (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, president– les relacions sexo-afectives per tenir informació i, sobretot, els greuges que heu relatat que pateixen aquestes persones.

Preguntar-vos què creieu o què sabeu que necessiten les víctimes a dia d'avui, si han rebut algun gest per part d'algun tipus d'administració en relació doncs a quan s'han destapat aquests casos.

I en relació als recorreguts judicials d'aquestes querelles, que, com relatàveu, totes han tingut un recorregut més o menys llarg, però sempre amb la mateixa conclusió, que és amb aquesta negativa de poder investigar i, per tant, de poder esclarir els fets.

En el cas dels casos que afecten a Policia Nacional, sí que han anat sortint en diverses ocasions que un mecanisme per evitar la repetició seria la modificació de la Llei de Secrets Oficials i regular aquestes figures. També avui s'ha mencionat casos d'infiltracions que afecten el Cos de Mossos d'Esquadra i, per tant, preguntar pel que fa a aquest cos, que entenem que té una regulació diferent en els casos de Policia Nacional, què creuen que s'hauria de modificar o de quins mecanismes s'hauria de dotar al cos per no repetir aquests casos d'actuacions policials que entenem que no van d'acord amb el mandat democràtic que hauria de tenir aquest cos.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Besses. Tot seguit donaríem la paraula al Grup Parlamentari dels Comuns, el senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, agrair la vostra compareixença i també tota la feina que, evidentment, feu en la defensa de drets fonamentals.

Jo crec que, en relació amb els diferents casos, crec que en el cas de Mossos està pendent de judici, veurem com acaba, però en els relatius a l'actuació d'agents infiltrats en el marc de moviments socials, ja van molts casos, no sé si són onze o dotze en el conjunt de l'Estat espanyol. De moment, el que s'està produint és una absoluta impunitat. Una impunitat des del punt de vista judicial i una impunitat també des del punt de vista de la responsabilitat administrativa, policial i política en relació amb aquests casos.

Jo sé que va costar molt, però al Regne Unit es va poder obrir una investigació, com a mínim per la via administrativa, i, finalment, es va acabar considerant que les pràctiques que s'havien produït, bastant semblants, tot i que algunes més llargues encara en el temps, però molt, molt semblants, el Regne Unit va acabar considerant que era una greu afectació a drets fonamentals, per si podeu ampliar la informació que teniu amb aquests casos del Regne Unit en aquest sentit.

Després volia també plantejar que jo crec que hi ha qüestions que tenen a veure que quan se produeixen infiltracions d'aquest tipus en què les persones no saben amb qui s'estan relacionant, que, a més a més, no només comparteixen espais d'assemblea, sinó també relacions personals, fins i tot sexe-afectives, el que s'acaba produint és un accés a, diguem, hi ha tota una sèrie de vulneracions de drets fonamentals que heu mantingut, però vinculat directament amb el dret a la intimitat, en el fons, el que s'està produint és que sense cap mena d'ordre judicial s'estigui podent tenir accés a converses privades, però, fins i tot, s'està podent tenir accés a domicilis on no sabem si hi ha documentació o no, perquè en realitat s'estan produint infiltracions en espais polítics que, paral·lelament, s'estan investigant, i això, d'alguna manera, s'ha reconegut per les pròpies paraules del ministre Marlaska perquè hi ha algun tipus d'interès polític.

En aquest sentit, jo crec que hi ha un patró comú molt clar que crec que, jurídicament, ens hauria de servir per poder delimitar, què té a veure amb quan una gent de policia treballa amb identitat supuesta, quines garanties i de quina manera s'hauria de poder garantir que hi hagi aquest control.

De fet, i en aquest sentit també per qüestions que s'han referit, crec que és molt important tenir molt clar que l'article 282*bis* de la Llei d'enjudiciament criminal el que fa és regular l'agent encobert i el que no és agent encobert no existeix. Llavors, si un agent de policia està actuant de manera persistent en el temps, amb identitat supuesta, amb l'aval de l'Estat, en el fons, aquí una de dos, o és com agent encobert o en realitat estem en una il·legalitat, jo defenso, o a legalitat, que entenem que s'ha de posar fi i determinació.

En aquest sentit, sí que s'estava treballant una proposició de llei al Congrés per tal de dir, com un afegit al 282*bis*, que no hauria de fer falta, per plantejar que tota actuació sota identitat supuesta que no estigui sota els criteris de l'article regulat estaria prohibida, no?, per, d'alguna manera, delimitar que aquest seria l'únic supòsit. I també volia plantejar com valoren aquesta opció o quines altres opcions de canvis normatius heu pogut valorar per tal de blindar que això no es pugui repetir.

L'últim i ja per acabar, vicepresident, sí que volia preguntar, en relació al cos de Mossos d'Esquadra en aquest cas que ens heu exposat i que sabem que s'ha produït o d'altres que es podrien produir en el futur, quines mesures penseu, considereu que s'haurien de poder prendre per garantir que aquest tipus de casos no es facin servir dins del cos de Mossos d'Esquadra, donat la diferència competencial i, evidentment, la competència clara que aquest Parlament té a veure amb aquest cos de Mossos d'Esquadra.

I res, moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Garcia Berrio. Ara, en nom del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer.

El president

Bé, gràcies, vicepresident. Bona tarda i moltes gràcies per la seva intervenció.

Jo estava, mentre les sentia, estava pensant fins a quin punt s'ha retorçat la realitat per fer possible i fer que passin certes coses que no tenen cap tipus de sentit ni legal ni humà ni de drets. És a dir, si no ho he entès malament, ens han dit que la figura de l'agent encobert, en casos de delinqüència organitzada, l'ha d'autoritzar un jutge i tot allò que fa de tenir la salvaguarda d'un jutge, en una investigació amb il·lícits penals damunt la taula. I, alhora, se'ns està dient que l'Estat espanyol, en aquest cas, i el Departament d'Interior utilitzen una altra figura que no existeix, que no està regulada, que vulnera els drets més bàsics, individuals i col·lectius de les persones i que ho fa amb total impunitat perquè no està regulada.

Ens agradaria que s'estenguessin amb aquesta qüestió, que ens sembla gravíssima, sense cap tipus de sentit legal i sense cap tipus de sosteniment.

I seguint amb aquest joc dels disbarats, ens estan dient que els diversos jutges no admeten les querelles que es fan en aquest sentit perquè consideren que no s'està cometent cap tipus d'il·lícit penal. És a dir, si d'una forma no regulada extreuen les dades del meu mòbil o si d'una forma no regulada entren al meu domicili, no estan violant el dret a intimitat del meu domicili, el dret a les meves dades personals?

Això està sent possible en el marc actual de l'Estat espanyol? Això és una pràctica que està duent a terme de forma sistemàtica l'Estat espanyol i que els jutges de l'Estat espanyol es neguen a investigar? Això és una pràctica que s'ha produït dins del Departament d'Interior i en la qual no s'ha anat fins al final i no s'ha investigat? Això és una pràctica que s'ha produït avalada per partits que ara mateix es diuen democràtics i que ara mateix estan en aquesta taula governant, i diversos, tant amb responsabilitats al Govern de la Generalitat com amb responsabilitats al Govern de l'Estat? I això és una pràctica que permetrem que es segueixi produint i que no hi posarem fi? De debò, aquesta és la qualitat democràtica de l'Estat espanyol?

Bé, des del nostre grup parlamentari ho tenim bastant clar, que és aquesta, però, en tot cas, sí que ens agradaria veure fins a quin punt s'estira el xiclet de la hipocresia de plantejar qüestions que en cap cas un jutge autoritzaria, que es fan sense jutge, que es tiren endavant, que es consideren absolutament legals, que es justifiquen políticament i públicament, com va sortir a fer el ministre d'Interior, precisament, del

Govern Socialista, i que es segueixen realitzant sense cap tipus de pudor ni de vergonya.

A nosaltres ens sembla que és evident que aquestes pràctiques arribaran a una instància que cauran, arribaran a una instància que s'impediran i arribaran a una instància judicial que es prohibiran. No tenim massa d'esperances que sigui en el marc de l'Estat, tampoc ens sembla que la justícia a la Unió Europea sigui infinita. Però, en tot cas, sí que pensem que és un cas tan clar i tan evident que caurà pel propi pes.

El que sí que ens preocupa és tot això que dèiem que la justícia lenta... *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –i vaig acabant, vicepresident– no és justícia, no? I que, per tant, agrair-los la tasca que estan fent, agrair-los que hagin pogut posar damunt la taula aquesta injustícia, aquest sense sentit, que és permetre l'espionatge només perquè no està regulat en una figura concreta d'una llei, i com això vulnera absolutament tots els drets.

Així que donar-los les gràcies, entomem el quant dels reptes que ens han traslladat i intentarem estar a l'alçada dins les possibilitats.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Pellicer Pareja. I ara, en nom del Grup Parlamentari dels Socialistes, el senyor Christian Soriano García té la paraula.

Christian Soriano García

Gràcies, president. Començo com ha acabat el company de la CUP, que és donar les gràcies, òbviament, a les compareixents per la sessió d'avui, no?

Parlàveu en algunes de les vostres intervencions del compromís o l'esperit d'aquesta comissió, i des del Grup Parlamentari Socialista així ho vam dir a l'inici i així ho diem durant el transcurs d'aquesta comissió i així arribarem també al final d'aquestes sessions, dir que el nostre compromís és amb la veritat i, en aquest sentit, en veure, exactament, què és el que va passar. I les eines parlamentàries com aquestes comissions crec que serveixen per escoltar-vos i per sumar en aquest sentit opinions que ens ajudin també a veure què ha passat i què es pot millorar, que serà molt important pel futur, no?

En aquest sentit, a mi sí que m'agradaria anar directament, eh?, a fer-vos un parell de qüestions que sí que m'agradaria que poguéssiu...

Fitxer 7

...explicar una miqueta més o desgranar del que heu dit. Una bastant en consonància del que deia el company de Comuns i el company de la CUP, no?, que era una miqueta, ens heu fet una descripció totes tres de quin ha estat el transcurs o, cronològicament, per dir-ho d'aquesta manera, de les diferents querelles que heu anat presentant a diferents jutjats d'instruccions, els recursos d'apel·lació i demés. A mi sí que m'agradaria saber una opinió vostra de quin és per vosaltres el motiu pel qual totes aquestes querelles han acabat no acceptant-se per part dels diferents tribunals, d'acord? Si veieu un patró comú, si veieu que és un tema de legalitat, si veieu que és un tema, en aquest sentit, doncs que es vincula amb el tipus d'aproximació jurídica que vosaltres potser hagueu pogut presentar o quina és l'opinió que vosaltres tres teniu en aquests termes.

I la segona de les preguntes que també m'agradaria fer era perquè m'ha semblat escoltar, no sé si era així exactament o no, que parlàveu de la limitació o fins i tot la supressió de la figura dels agents encoberts. Doncs sí que m'agradaria saber, i crec que és un debat que s'obre que és positiu, saber si vosaltres el que defenseu en aquest sentit és la supressió, directament, l'eliminació d'aquesta figura, l'actualització normativa a la nova realitat durant el temps..., el salt normatiu que hi ha hagut des de la seva aprovació fins ara i de més, o si estem parlant de l'eliminació, la supressió o l'actualització d'aquest tipus de figura. Aquestes serien les dues preguntes que ens agradaria formular.

I, a partir d'aquí, doncs, òbviament, donar-vos les gràcies per haver vingut i per les vostres compareixences, que han estat molt interessants.

Moltes gràcies.

El president

Bé, gràcies, senyor Soriano. Ara passàrem al torn de les seves segones intervencions, com els hem dit abans, d'uns set minuts per cada una de vosaltres. Començarem per la senyora Maria Josep Martínez.

Maria Josep Martínez Cledera (advocada)

D'acord. Bé, intentaré ser breu i respondre tot el que puga, que no serà tot, ja ho anticipo.

A veure, jo estic molt d'acord amb totes les intervencions que s'han fet ací qüestionant la manca..., bé, que a l'Estat espanyol hi ha poques garanties democràtiques i que estes infiltracions el que venen a demostrar és això, no?, la baixa qualitat democràtica.

En qualsevol Estat que s'autoanomeni Estat democràtic i de dret, això hauria de ser un escàndol de magnitud onze o..., no? El nivell d'infiltracions que s'han descobert hauria de ser un escàndol de magnituds estratosfèriques i hauria d'haver comportat ja alguna dimissió, com a mínim la del Ministeri de l'Interior.

També jo sí vull felicitar les organitzacions i els col·lectius que han fet possible que esta pràctica, que és una pràctica que venia existint, haja eixit a la llum i ara mateix hi haja un debat públic no només aquí, al Parlament, que és important, però també pense que el debat per mitjans de moltes iniciatives s'ha traslladat també a la societat civil i pense, en este sentit, crec que és molt important.

Bé, no ho sé, és que s'han dit moltíssimes coses. Respecte de la situació processal del cas, jo..., per si de cas no ha quedat clar, eh? La situació processal de la nostra mateixa, desestimada, o sigui, ratificada a l'arxiu en apel·lació, ara mateix ja tenim la via oberta al recurs d'empara, on acudirem també per a esgotar totes les instàncies perquè entenem que, com a mínim, hi hauria d'haver una investigació judicial que posi llum a la utilització d'estes figures que són opaques i que són mesures excepcionals.

Respecte de les diferències entre agent d'intel·ligència o... Bé, jo crec que tothom ho ha dit, aquí hi ha l'única figura legal que hi ha és l'agent encobert i després... I l'intent de categorització d'estes infiltracions sota una figura que és opaca i de la qual no se coneix la regulació l'equiparem a una intervenció policial, que hauria de ser

il·legal i que això mateix ja és un fonament de què hi haja una investigació perquè els fets haurien de ser delictius.

Algú ha preguntat per què a l'Estat espanyol estem trobant-nos amb les portes tancades. Bé, doncs per eixa manca de garanties democràtiques a l'Estat espanyol. Perquè també crec que hi ha un context de regressió de drets fonamentals en el que s'estan produint. Són les infiltracions..., bé, jo crec que, sense menystindre, però que no tenen un objectiu..., que l'objectiu..., a veure, són infiltracions que tenen com a objectiu únicament i exclusivament el control de la dissidència política.

I, realment, creiem que es produeixen en un context de regressió de #4.50 i també que a l'Estat espanyol, doncs tampoc ens enganyem, els jutges no fan política només quan investiguen l'entorn del senyor president del Govern espanyol, els jutges han fet política tota la vida, continuen fent política, i contra la dissidència política tot val i per això es tanquen portes a obrir investigacions penals perquè, sota el pretext que els fets no són delictius, però sí que, i sobretot en les respostes judicials que hem tingut a València, sí que d'alguna manera es ve a justificar que no cal avaluar si l'actuació policial és legal o no és legal, l'important és si els fets que se li atribueixen a l'agent són delictius o no. Però nosaltres considerem que és un pressupòsit, o sigui, si no hi ha una intervenció policial legal els fets són delictius.

I ens estem trobant que costa molt tindre investigacions, quan estem parlant d'abusos policials, quan estem parlant d'exercici abusiu de la policia i, encara més, quan estem tocant qüestions que jo crec que formen part les estructures de l'Estat i les estructures poc democràtiques de l'Estat espanyol i que enllacen en com és va dur a terme també, no?, la transició.

Jo, respecte de si defensem o no l'eliminació o la supressió d'estes figures. Jo, sincerament, ara mateix no..., el que crec que no és defensable és que s'utilitzen amb finalitats de control de la dissidència política en un Estat en el que se reconeix que no és una democràcia militante. Pues si no és una democràcia militante, s'hauria de poder defensar aquestes opcions polítiques sense el risc de tindre un policia infiltrat a la taula de casa, al llit o a l'assemblea.

I no res, jo vull acabar, perquè segurament que ja em queda molt poc, vull acabar també agraint la feina que s'està fent a esta comissió, demanant que s'arribe també

dins dels mitjans que hi ha en una comissió del Parlament de Catalunya fins al final de les investigacions i també que s'exigisca el mateix a nivell de govern al Govern espanyol, sobretot quan hi ha membres al Parlament de Catalunya que també formen part del Govern de l'Estat i que és el que està emparant i justificant estos mecanismes policials absolutament antidemocràtics.

I també agrair, especialment, perquè no vull acabar sense agrair a les víctimes i a les afectades, perquè és molt difícil ficar la cara i fer un pas endavant per denunciar estes pràctiques, que no és fàcil, no és fàcil, a més, després del cop traumàtic que han tingut i que crec que es mereixen una reparació, crec que es mereixen que es responguin preguntes, crec que es mereixen, com a mínim, una investigació, ja ho he dit, eh?, una investigació. Però, ara mateix, tenim totes les preguntes i no tenim cap resposta i pensem que crec que és el mínim que es mereixen i penso que ahí com a societat i també ací i en una institució doncs és el mínim que se'ls ha de poder exigir.

I, bé, i moltes gràcies a totes.

El president

Bé, moltes gràcies, senyora Maria Josep Martínez. Ara seria el torn de la senyora Mireia Salazar.

Mireia Salazar Gabarró (advocada)

Perfecte. Bé, moltes gràcies. Intentaré ser el màxim breu i respondre aquelles qüestions que potser han quedat pendents, no?, a les diputades i diputats que heu expressat algunes apreciacions.

Pel que fa al punt en què estem, crec que he explicat, no?, la trajectòria jurídica i judicial del cas. Actualment, estem a l'espera d'una resposta per part del Tribunal Constitucional. Fa un any que vam interposar aquest recurs i no tenim resposta. Crec que no és sorpresa de ningú que la justícia és lenta i que, per tant, aquesta lentitud tampoc és justa.

Però el que també s'ha de tenir en compte és que durant aquest any d'inacció judicial també hi ha hagut inactivitat política. Això perpetua també una tolerància d'aquestes pràctiques. I també posem de relleu que tot allò que no es fiscalitza, com seria, entre

d'altres, la llei de secrets oficials, també es normalitza, no? I per tant, doncs, aquí instem, no?, a partits de govern, a partits d'oposició a partits del Parlament de Catalunya com a òrgan de representació de la ciutadania de Catalunya, doncs que sigui valent i que sigui contundent també en exigir aquestes respostes. No només necessitem, insisteixo, respostes judicials, que van lentes, però també necessitem respostes polítiques i administratives, que tampoc estan venint.

Aquí, no?, ens porta també a pensar els motius sobre la inadmissió i el parer i el posicionament dels jutjats i tribunals. També faig la pregunta jo, sorprèn a algú que tinguem un criteri diferent pel que fa a les investigacions de tortures i tractes inhumans i degradants de jutjats i tribunals? No. Crec que ens hem trobat en moltes ocasions, vostès ho sabran, en què o ens inadmeten o ens arxiven casos, ja sigui en denúncies per tortura, altres tractes inhumans o degradants, o bé per abús policial i que, després, són casos reoberts.

Crec que, com a mínim, des de la nostra entitat, i crec que de les organitzacions de les companyes compareixents, això no és una qüestió que ens sorprèn, no és una qüestió de quin sigui el nostre posicionament o que fem una interpretació diferent o no del marc normatiu, el marc normatiu és el que és, la llei d'enjudiciament criminal diu el que diu i la normativa no diu, específicament, què és un agent infiltrat, no? I, precisament, això és el que nosaltres li demanem que ens respongui al Tribunal Constitucional.

També li hem demanat que ens respongui això, no?, al Govern de l'Estat espanyol, que entenem que ha autoritzat aquestes operacions, i encara estem esperant una resposta.

Per tant, aquí no venim a expressar què és el que nosaltres, com a lletrades, opinem sobre el que opinen els jutges i tribunals, sinó el que venim és a demanar responsabilitats, en aquest cas judicials, no?, i que de manera efectiva s'interpreti els drets fonamentals que ens emparen.

Aquí, doncs, retornant a aquesta qüestió de la normativització. Evidentment, jo no aprofundiré sobre la necessitat d'abolir o no la figura d'agent encobert, perquè entenem que això no és una qüestió d'aquest òrgan, no?, precisament, doncs es parla d'operacions de filtració i no d'operacions relatives a l'existència d'aquesta

figura d'agents encoberts. I en la meua condició d'advocada d'un centre de drets humans, en cap cas seria la meua competència analitzar si això és una figura o no que han d'utilitzar els jutjats i tribunals, precisament, perquè és una figura creada per part de la LECrim, precisament, doncs, per autoritzar i per controlar judicialment l'existència d'aquests agents que han d'intervenir en la prevenció del crim organitzat, no?

I aquí entenc que responc també el diputat de Junts en relació amb aquesta qüestió. Precisament aquestes figures, en cas que hi hagi..., no?, crec que s'ha citat la qüestió de què passa en aquells casos que hi hagi màfies o el que sigui, entenc que aquesta figura ja existeix, no?, no entrarem a discutir o no l'existència.

El que sí que som molt contundents en dir és que s'ha de reformar aquesta Llei d'enjudiciament criminal i també la Llei orgànica 2/1986, de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat, per incloure la prohibició expressa de qualsevol infiltració policial quan els agents actuïn amb una identitat falsa amb l'objectiu de fer accions prospectives o d'investigació preventiva. Per tant, ja no estaríem en el marc dels agents encoberts. Descobrir presumptes delictes, recollir o analitzar dades amb un suposat interès per ordre o la seguretat pública i planificar i aplicar tècniques de prevenció del delictes.

Per tant, s'han d'establir aquestes especificitats. Crec que ja hi ha hagut altres companyes que han comparegut en aquesta comissió que han detallat les necessitats d'aquesta prohibició i, per tant, doncs, novament, apel·lem que es tinguin en compte aquestes intervencions. I, per descomptat, doncs farem extensives les nostres consideracions en aquesta comissió.

Bé, recollint també una de les preguntes que ha fet el diputat dels Comuns, i pel que fa al cas del Regne Unit, i també fent referència, no?, al que ja he exposat abans pel que fa a aquesta no sorpresa davant de la inacció dels òrgans i jutjats i tribunals d'aquest país, en el cas del Regne Unit és un bon precedent d'un país que, finalment, ha pogut enjudiciar i, per tant, ha pogut esclarir uns fets que eren, certament, greus, que van trigar molts anys en poder-se investigar i, per tant, reparar les víctimes, però que, finalment, es va trobar el curs legal per fer-ho.

Evidentment, totes som coneixedores que la jurisdicció del Regne Unit no ens és directament aplicable. Evidentment, funcionen amb un sistema constitucional diferent al nostre, però sí que és un bon precedent, no?

En el cas del Regne Unit tenim que el tribunal, que era un tribunal específicament que disposa el sistema jurisdiccional del Regne Unit per analitzar casos d'abús policial o casos de conductes policials, va considerar que aquest agent de policia va envair el nucli dur de la vida privada de Kate Wilson, que és una de les persones que van ser una de les cares visibles, una de les persones afectades per aquestes operacions d'infiltració que van tenir, no?, que també es van vehicular a través de les relacions sexe-afectives. Doncs, bé, aquest tribunal va considerar que aquesta ingerència li va causar patiments psicològics, va interferir en la seva autonomia sexual i li va cometre una profunda falta de respecte envers la seva integritat corporal i la seva dignitat humana.

Això va implicar un reconeixement per part del cos de policia. I per tant, aquí podríem agafar la interpel·lació de la diputada d'Esquerra, què es podria fer per les víctimes? D'entrada, el reconeixement dels fets, el desenvolupament d'una investigació efectiva i exhaustiva, no?, i que impliqui aquesta escolta activa i, per tant, aquestes garanties de no repetició. Per tant, crec que aquest precedent del Regne Unit és un bon objectiu en el qual ens hauríem d'emmirallar i ens fa pensar que això és possible.

Evidentment, crec que des de les organitzacions que estem sostenint aquests procediments, que poden entendre que no és fàcil i que generen molts reptes jurídics, que crec que estem més que preparades per enfrontar, doncs...

Fitxer 8

...com he dit, seguirem endavant per exigir que aquestes respostes aquí acabin arribant, ja sigui a nivell judicial, polític i administratiu, i que, per tant, doncs garantim aquest deure que tenim com a societat i com a Estat de no repetició d'uns fets tan greus, que han suposat unes afectacions tan greus, no?, com és la ingerència a la vida més personal i a la militància política de les persones afectades.

En aquest punt també, doncs, novament, com ha fet la meua companya, voldria agrair a les persones que hi posen el cos, a les persones que hi posen la cara, que no és fàcil, que també vivim en un país on no és sorpresa de ningú que hi ha una revictimització i una criminalització de les persones que denuncien aquestes pràctiques, també hi ha una criminalització dels moviments polítics i socials i, per tant, doncs és molt destacable i és molt lloable i és especialment d'agrar la confiança que aquestes persones dipositen a nosaltres en el nostre dia a dia, no?, de poder tomar els reptes jurídics, els reptes polítics que en una societat democràtica i en un Estat de dret doncs hauríem de poder tenir, no?

Per tant, doncs, novament, agrair aquesta compareixença i el fet de poder representar aquestes persones afectades que no haurien d'haver sigut i que es mereixen, doncs, un posicionament contundent també dels partits polítics que representen el conjunt de la ciutadania en aquest espai parlamentari.

Moltes gràcies.

El president

Bé, moltes gràcies, senyora Salazar. Finalment, procedirem a la intervenció de senyora Eva Pous i Calvet.

Eva Pous i Calvet (membre i advocat d'Alerta Solidària)

Gràcies. Com que sóc l'última, intentaré no repetir-me, no?, és difícil superar les intervencions anteriors. Sí que intentaré respondre algunes cosetes que m'he anat anotant respecte al que han plantejat els diputats.

El diputat Dalmases crec que ha parlat que semblava que fos com un error, no?, que aquests casos havien sigut com error. Jo crec que..., no vull pecar de naïf, cap de nosaltres entén que les infiltracions siguin un error. Crec que és una estratègia d'Estat, una estratègia dels departaments d'interior, siguin espanyols o catalans, amb uns objectius claríssims. Algú ho pensa, algú ho decideix, algú ho executa i dota de recursos aquestes operacions. No són errors, no és que jo m'hagi equivocat, no és que hi hagi una poma podrida a la cistella, és que la cistella està podrida.

Llavors, crec que si partim d'aquesta premissa, segurament, podem obtenir unes conclusions molt diferents. Perquè una cosa és quan hem de tractar respecte a un

error i l'altra cosa és quan hem de tractar sobre una pràctica sistemàtica. Quan la cosa no és que passi un cop, sinó que es repeteix una i una altra i una altra i una altra vegada. Perquè si no partim d'aquestes perspectives, tota la feina que puguin arribar a fer en aquesta casa no servirà pas a res.

No li estic dient pas que no ho sàpiga, sé que n'és plenament conscient vostè, però volia deixar clar que si de les nostres intervencions, o com a mínim de la meua, s'ha pogut desprendre que parlàvem de petits casos o de petits errors o de petits fils de plastilina, doncs no és pas el cas.

Què podem fer, no? Quines conclusions nosaltres podríem aportar? Jo crec que, dintre de tots els casos, el cas meu, en són dos, un és el d'una militant en concret que era la portaveu de La Forja, aquest va acabar arxivat, i el de La Forja, precisament perquè es va poder demostrar, nosaltres vam haver-ho de demostrar, que hi havia un agent de Mossos d'Esquadra, finalment, després de molts obstacles judicials, vam aconseguir que es fes obertura de la judici oral, només acusant nosaltres. Aquí la Generalitat, que tants cops es presenta com a acusació quan són causes contra Mossos d'Esquadra, aquí no ha aparegut, només per obstaculitzar, i ara veurem en què acaba.

Respecte a la resta de supòsits, dic que hi ha la diferència perquè en el cas aquest no era un agent encobert, en cap moment s'ha parlat d'agent encobert, sinó era, directament, un agent de la Divisió d'Informació de Mossos d'Esquadra Egara.

Llavors, tot i això, crec que sí que hi ha unes premisses en concret que hem de poder desenvolupar, que és, què passa..., qui vigila el vigilant? Què passa quan aquella persona que ens ha de fer de garant de drets és qui ens està violentant els nostres drets? Els nostres drets com a societat, no només com a individu.

Doncs aquí, segurament, ens hauríem d'esmerar més perquè molts cops parlem de quines coses podem regular per garantir que, però és que, quina mena de democràcia tenim quan hem de regular que se'ns respectin els nostres drets humans? Ja hi ha normatives que diuen que s'han de respectar els drets humans. El propi dret humà implica que s'ha de respectar en una suposada democràcia. No és que no hi hagi una regulació, és que aquells que han d'aplicar la protecció als nostres drets, primer, són els que els vulneren. I que aquells que nosaltres anem al

jutjat a dir-li: «Escolti'm, que aquests m'estan vulnerant els meus drets», continuen vulnerant-nos-els, perquè no volen investigar, perquè s'està mirant no quin és el delicte, no que sigui una revelació de secret, no que m'hagin violentat el meu dret a la intimitat, el dret a manifestació, sinó perquè qui me l'està fent és una administració pública, és un agent de l'autoritat, un policia o qui sigui. Aleshores, nosaltres passem a ser les persones que hem de tenir la màxima acció de denúncia, de prova, etcètera.

Llavors, no crec que hi hagi d'haver una necessitat de regular allò que ja existeix, que és la protecció dels drets humans, sinó garantir que hi hagi, com a mínim, unes sancions o unes conseqüències reals i efectives.

Això vol dir que si la via judicial no funcionés, potser la via administrativa interna, els procediments sancionadors disciplinaris sí que servirien, no? I aquí sí que entra la decisió pròpia parlamentària de com sancionem aquelles conductes, fins i tot quan no siguin delicte a nivell judicial.

Però l'altra cosa que també ens trobem com a obstacle, a part de la capacitat de prova, la necessitat reforçada que la víctima hagi d'acreditar aquells fets, tingui una prova exigint que la víctima sigui perfecta, tingui fins l'últim punt del vestit teixit, són els terminis. És a dir, com pot ser que responsabilitats administratives, responsabilitats penals, estiguem parlant de terminis tan curts, quan s'estan donant drets humans? Això sí que s'hauria de poder canviar.

El fet que una administració pública vulneri un dret humà, no podem exigir a una persona que, en via administrativa, si t'han vulnerat els drets humans, siguin vint dies o sigui un any des que n'has tingut coneixement. Escolti'm, el procés d'acceptar que he sigut víctima d'un delicte tan greu implica que jo també m'he de configurar personalment, més enllà de buscar les proves que em puguin servir per denunciar. Potser això sí que també ho podríem fer, doncs blindar que quan aquests delictes els comet un funcionari públic en exercici de les seves funcions, no prescriguin o tinguin un termini de prescripció més alt que no pas el que una altra situació exigeixi.

Un altre, el fet de, potser, establir oficines on les persones rebin un assessorament jurídic gratuït. El fet que hi hagi un seguiment per part del Departament de Justícia, per part de qui sigui, a nivell psicològic, psiquiàtric o a nivell, simplement, que la

persona no se senti sola. Estem parlant de persones que s'enfronten a administracions públiques. És a dir, la sensació de David contra Goliat és claríssima.

Com pot ser que aquestes persones que estan posant cos i ànima a denunciar una situació que ens afecta a totes nosaltres se sentin soles i només tinguin aquelles xarxes que hem construït com a societat? Aquells recursos que com a organització ens podem facilitar? Perquè hi ha persones que potser no han estat tan organitzades, no han tingut la sort de comptar amb el suport d'Alerta, d'Irídia o de qualsevol altra organització. Què hem de fer, com a Administració pública? Doncs potser garantir que aquestes persones tinguin un acompanyament.

El fet que hi hagi, no?, s'ha parlat del cas britànic. No voldria posar com a màxima la democràcia el Govern del Regne Unit, no? També ha tingut moltes parts fosques. La part fosca inicial és el fet que ja s'hagués ordenat aquesta operació, no? Però sí que potser es podria establir investigacions internes fora del propi organisme. Que hi hagi investigacions per part de mecanismes independents que facin un seguiment d'aquestes denúncies, que en facin un monitoreig i que, anualment, es rendeixi comptes al Parlament de Catalunya a fi de veure si, realment, s'estan combatent com es mereixen.

I ja vaig acabant perquè crec que la llista pot ser molt llarga, però sí que voldria dir que, com a mínim, la intervenció del Partit Socialista ha dit que aquí veníem a escoltar, no?, i que s'agraïa. Jo agraeixo molt que escoltin, però escoltar, m'escolten els meus amics. Segurament, el que esperem és que aquí actuïn i que, més enllà de les comissions que es puguin obrir per investigar les coses, realment, a part d'escoltar, es posin mecanismes reals i efectius per combatre. Perquè no és que estigui passant perquè aquí ho estem parlant, està passant perquè allà fora està passant.

Llavors, està molt bé que escoltem, no sé si les víctimes poden estar molt contentes que diguem, simplement, que les escoltem. Crec que les víctimes es mereixen que es reconegui el que ha passat, que es reconegui sense matisos i sense dir, estan emparats amb secrets d'estat. Aquesta disposició, per exemple, el Partit Socialista sí que la té, té la capacitat de dir, doncs anem a explicar què va passar.

Perquè, fins i tot, i aquí de nou fent referència al senyor Pellicer, hi ha hagut diferents persones que han sigut objectes, diputats d'aquesta cambra, objectes d'investigacions prospectives. Crec que n'hi ha uns quants per aquí que podrien seure aquí a comparèixer i explicar-ho. I encara, a dia d'avui, no sabem ni per què l'Audiència Nacional havia investigat el senyor Xavier Pellicer, ni quina informació.

I l'altra cosa que també, no?, com a recomanació que podríem fer, és que quan aquestes operacions s'han produït, si es reconeixen aquestes operacions, les víctimes, segurament, al que tindrien dret és a saber, ja no només l'objectiu o per què elles han sigut instrumentalitzades per aquests objectius, sinó què és el que s'ha aconseguit i quines són les dades que s'han guardat, no? Perquè, segurament, l'afectació de quines dades meves les té segons qui, sí que, com a víctima, els ajudaria poder començar a passar pàgina per deixar aquesta etapa tan fosca de la seva vida enrere.

En qualsevol cas, moltíssimes gràcies per haver-nos escoltat i espero que puguem agrair que hagin actuat.

Gràcies.

El president

Bé, doncs, moltes gràcies, senyora Pous. Si hi ha algun grup parlamentari que volgués fer algun breu comentari més? No? Si no és el cas, doncs tancaríem aquestes intervencions, no sense abans donar les gràcies a la senyora Maria Josep Martínez Cledera, la senyora Mireia Salazar Gabarró, la senyora Eva Pous i Calvet, i a Irídia i a Alerta Solidària per la gran tasca que fan en defensa dels drets humans i en la millora de la societat i pel que això suposa d'exemple, jo crec, que per tots els grups parlamentaris que estem aquí i, en general, per la societat.

Així que moltes gràcies i donaríem per finalitzada aquesta comissió.

La sessió s'aixeca a...